PATVIRTINTA
Lentvario lopšelio-darželio
„Svajonėlė“ direktoriaus 2026 m.
spalio 26 d. įsakymu Nr. V-69

APSAUGOS NUO SMURTO ARTIMOJE APLINKOJE ĮGYVENDINIMO TVARKOS APRAŠAS

I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įgyvendinimo tvarkos aprašas (toliau – Tvarkos aprašas) nustato smurto (fizinio, psichologinio, seksualinio, nepriežiūros) prieš asmenį pasekmes asmens fizinei, psichikos, dvasinei, moralinei ar socialinei sveikatai ir raidai, smurto atpažinimo kriterijus, įstaigos darbuotojų veiksmus įtarus, kad asmuo galimai patyrė smurtą artimoje aplinkoje, keitimosi asmens duomenimis, susijusiais su smurtu artimoje aplinkoje, procedūrą bei smurtą artimoje aplinkoje patyrusių ar patiriančių pavojų dėl smurto artimoje aplinkoje asmenų ir susijusių asmenų asmens duomenų rūšis.
2. Šio Aprašo tikslas – kuo anksčiau atpažinti asmenį, kuris galimai patyrė smurtą artimoje aplinkoje, ir imtis būtinų veiksmų užkirsti kelią bet kokių smurto apraiškų pasikartojimui.
3. Šis Aprašas taikomas visiems įstaigos darbuotojams, kurie gauna informacijos apie asmenis, patyrusius smurtą artimoje aplinkoje, arba asmenis, kurie patiria smurto artimoje aplinkoje pavojų.
4. Apraše vartojamos sąvokos:
   4.1. **Artima aplinka** – aplinka, kurią sudaro asmenys, siejami arba praeityje sieti santuokiniais, partnerystės, svainystės, giminystės ar kitais artimais ryšiais, taip pat asmenys, kartu gyvenantys ir tvarkantys bendrą ūkį;
   4.2. **Pagalba smurto artimoje aplinkoje pavojų patiriančiam asmeniui ar smurtą artimoje aplinkoje patyrusiam asmeniui –** informacija, konsultacijos ir (ar) paslaugos, teikiamos smurto artimoje aplinkoje pavojų patiriančiam asmeniui ar smurtą artimoje aplinkoje patyrusiam asmeniui, atsižvelgiant į smurto artimoje aplinkoje pobūdį, dėl šio smurto atsiradusius jo poreikius, taip pat ir individualius poreikius;
   4.3. **Smurtą artimoje aplinkoje patyręs asmuo** – asmuo, prieš kurį panaudotas smurtas artimoje aplinkoje, taip pat vaikas, tapęs smurto artimoje aplinkoje liudininku, ir (ar) vaikas, gyvenantis artimoje aplinkoje, kurioje buvo smurtauta;
   4.4. **Smurtas artimoje aplinkoje** – artimoje aplinkoje veikimu ar neveikimu asmeniui daromas tyčinis fizinis, psichinis, seksualinis, ekonominis ar kitas poveikis, dėl kurio asmuo patiria fizinę, turtinę ir (ar) neturtinę žalą**;**
   4.5. **Smurto artimoje aplinkoje pavojų keliantis asmuo** – asmuo, keliantis pagrįstą įtarimą, kad gali panaudoti smurtą artimoje aplinkoje;
   4.6. **Smurto artimoje aplinkoje pavojų patiriantis asmuo** – asmuo, prieš kurį, pagrįstai įtariama, gali būti panaudotas smurtas artimoje aplinkoje;
   4.7. **Specializuota kompleksinė pagalba** – pagalba smurto artimoje aplinkoje pavojų patiriantiems asmenims ar smurtą artimoje aplinkoje patyrusiems asmenims, kurią organizuoja, koordinuoja ir (ar) teikia specializuotos kompleksinės pagalbos centrai, kaip tai nustatyta Lietuvos Respublikos apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatymo 14 straipsnyje**;**
   4.8. **Specializuotos kompleksinės pagalbos centras** – Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje arba kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje įsisteigęs viešasis juridinis asmuo ar jo padalinys, kuriam Lietuvos Respublikos apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatymo 16 straipsnyje nustatyta tvarka suteikta teisė teikti

specializuotą kompleksinę pagalbą smurto artimoje aplinkoje pavojų patiriantiems asmenims ar smurtą artimoje aplinkoje patyrusiems asmenims.

5. Kitos Tvarkos apraše vartojamos sąvokos suprantamos ir aiškinamos taip, kaip jos apibrėžtos teisės aktuose, įskaitant Lietuvos Respublikos apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatyme, 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (toliau – Reglamentas).
6. Šio Tvarkos aprašo nuostatos su būtinais pakeitimais taikomos ir tais atvejais, kai įtariamas smurtas artimoje aplinkoje prieš suaugusį asmenį.

II SKYRIUS
SMURTO FORMOS IR SMURTO ATPAŽINIMO KRITERIJAI

7. Išskiriamos šios smurto prieš asmenį formos: fizinis, psichologinis, seksualinis, ekonominis smurtas ir vaiko nepriežiūra. Gali būti naudojama viena smurto forma, tačiau dažniausiai pasitaiko kelių jų derinys, pavyzdžiui, seksualinis smurtas naudojamas kartu su fiziniu ir psichologiniu smurtu. Smurtą artimoje aplinkoje galima atpažinti ne iš vieno, o iš kelių kriterijų, todėl būtina įvertinti smurto artimoje aplinkoje kriterijų visumą.
8. Fizinis smurtas gali pasireikšti:
   8.1. smūgiavimu, daužymu, spardymu, stumdymu;
   8.2. mušimu („tekšnojimu“, „pliaukšėjimu“ įvairiais daiktais (pvz., ranka, diržu, batu ir pan.);
   8.3. purtymu, žnaibymu, draskymu, kandžiojimu;
   8.4. tampymu už plaukų ar ausų;
   8.5. smaugimu, kankinimu (pvz., vertimu ilgą laiką stovėti nepatogioje padėtyje, karštyje ar šaltyje; vaiko burnos plovimu muilu ir pan.);
   8.6. uždarymu ir laikymu tamsoje (pvz., rūsyje, spintoje ir pan.);
   8.7. deginimu (cigarečių gesinimo žymės, kitų įkaitintų daiktų nudeginimai ant kūno), plikymu vandeniu, badymu;
   8.8. ginklų ar kitų žalojančių daiktų naudojimu, t. y. tai, kas sukelia fizinį skausmą ir jį žaloja;
   8.9. kitais tyčiniais fiziniais veiksmais, sukeliančiais skausmą, darančiais žalą arba keliančiais pavojų asmens gyvybei, sveikatai, raidai ar žalą garbei ir orumui.
9. Fizinis smurtas gali būti vienkartinis įvykis arba pasikartojantys, ilgą laiką besitęsiantys veiksmai. Fizinio smurto sukelta fizinė žala gali svyruoti nuo lengvo nubrozdinimo, mėlynių iki kaulų lūžių ar net gyvybei grėsmingų sužalojimų. Dažniausiai fizinis smurtas palieka žymes ant asmens kūno, tačiau neretai apie patirtą traumą galima spręsti iš asmens elgesio ar emocijų.
10. Fizinio smurto atpažinimo kriterijai:
    10.1. fiziniai požymiai:
        10.1.1. mėlynės arba kraujosruvos (pavienės ar daugybinės vienoje ar keliose vietose), panašaus dydžio, gali būti įvairių daiktų formų (virvės, diržo ir pan.), suaugusiojo įkandimo (dantų) žymės. Jų spalva gyjant keičiasi nuo raudonos (0–2 dienų) – mėlynos (2–5 dienų) – žalsvos (5–7 dienų) – geltonos (7–10 dienų) – rudos (10–14 dienų) spalvos ir po 2–4 savaičių pranyksta;
        10.1.2. nudeginimai (pavieniai ar daugybiniai), nuplikymai įvairiose (matomose ar (ir) nepastebimose) kūno vietose, neturintys pagrįsto paaiškinimo;
        10.1.3. nušalimai (sutinusios, paraudusios kojos ar rankos), kuriems nėra pagrįsto paaiškinimo;
        10.1.4. įdrėskimai, įpjovimai, nubrozdinimai ar randai, kuriems nėra įtikinamo paaiškinimo ar paaiškinimas nepagrįstas;
        10.1.5. burnos ertmės, pilvo ir krūtinės ertmės sužalojimai (kepenų, blužnies), kai tai nesusiję su medicinine būkle ar nėra patvirtinta sunkia netyčine trauma, įgimtomis priežastimis;
        10.1.6. stuburo sužalojimo požymiai (slankstelių pažeidimai, kaklo sužalojimas), kaukolės ertmės, kitų kaulų lūžiai (pavieniai ar daugybiniai), kai tai nesusiję su vaiko medicinine

būkle (pvz., trapių kaulų sindromu) ar netyčine sunkia trauma, nėra paaiškinimo arba jis nepagrįstas;

10.1.7. tinklainės kraujosruvos ar akių sužalojimai, kai tai nesusiję su medicinine būkle ar nėra patvirtinta sunkia netyčine trauma, įgimtomis priežastimis. Matomos kraujosruvos akių tinklainėse, dusimas, vėmimas yra sukrėsto vaiko sindromo pagrindiniai požymiai, kai vaikas labai stipriai kratomas, purtomas suaugusiojo; dažniausiai šį sindromą patiria kūdikiai iki 1 metų, tačiau jis gali pasitaikyti iki 2 metų amžiaus vaikams;

10.2. emociniai ir elgesio požymiai:

10.2.1. nerimastingumas, baimingumas;

10.2.2. tam tikrų asmenų, vietų baimė (pvz., bijo tam tikrų suaugusiųjų, bijo grįžti namo);

10.2.3. savęs nuvertinimas (pvz., sako, kad jis nevykėlis, jam nepavyks atlikti užduočių);

10.2.4. perdėtas nuolankumas, paklusnumas;

10.2.5. agresyvumas (pvz., muša ar spardo savo augintinį arba tam tikrą asmenį);

10.2.6. nuotaikų kaita, impulsyvios reakcijos (pvz., greitai įniršta, tranko daiktus ir staiga ima juoktis);

10.2.7. prislėgtumas (pvz., nesišypso, nesijuokia);

10.2.8. padidėjęs jautrumas aplinkos dirgikliams (pvz., išsigąsta staigių kito asmens judesių, netikėtų garsų);

10.2.9. nemiga (pvz., negali užmigti, sapnuoja košmarus);

10.2.10. valgymo sutrikimai;

10.2.11. atsiribojimas (pvz., nenori įsitraukti į bendrą grupės / klasės veiklą, nebendrauja su kitais vaikais, lieka nuošalyje);

10.2.12. probleminis ir (ar) provokuojantis elgesys grupėje ar klasėje (pvz., tyčia pažeidinėja taisykles, vagia, vartoja alkoholį);

10.2.13. vengiantis elgesys kasdienėje veikloje (pvz., atsisako iki tol mėgtos veiklos);

10.2.14. nenoras eiti į mokyklą, stipriai suprastėję ugdymosi / mokymosi pasiekimai;

10.2.15. vengimas persirengti kūno kultūros pamokose, oro sąlygas neatitinkančių drabužių nešiojimas (tai gali būti bandymas slėpti mėlynes ar kitus kūno sužalojimus);

10.2.16. kitais asmens elgesio ar emocijų pokyčiais.

11. Psichologinis smurtas gali pasireikšti:

11.1. asmens atstūmimu, kai artimi asmenys įvairiais būdais ir priemonėmis demonstruoja, kad jis yra nemylimas ir nepageidaujamas;

11.1.1. grubia kritika, menkinimu, „etikečių klijavimu“;

11.1.2. plūdimu, keikimu;

11.1.3. šaukimu;

11.1.4. žeminimu, menkinimu;

11.1.5. erzinimu ir šaipymusi iš jo protinių galių ar fizinės išvaizdos;

11.1.6. demonstruojamos meilės, dėmesio ar prisilietimų atmetimu;

11.1.7. fiziniu ar emociniu vaiko apleistumu;

11.1.8. išskyrimu / atskyrimu nuo likusios šeimos dalies;

11.1.9. varymu iš namų;

11.1.10. neįleidimu namo, prisidengiant disciplinos tikslais ar baudimu;

11.2. vaiko ignoravimu, kai suaugusieji dėl savo emocinių ar kitokių problemų (pvz., psichikos sutrikimo, alkoholio vartojimo ar kt.) nėra pajėgūs atliepti vaiko emocinių poreikių, negali parodyti vaikui prieraišumo ar rūpintis juo, nesidomi vaiku, nesuteikia jam švelnumo ar nepripažįsta vaiko buvimo; suaugusieji fiziškai yra šalia vaiko, tačiau emociškai jie nėra prieinami:

11.2.1. nenuoseklus suaugusiojo atsakas ar jo nebuvimas į vaiko siekį užmegzti kontaktą;

11.2.2. nesirūpinimas vaiko fiziniais, socialiniais ir emociniais poreikiais;

11.2.3. nesidomėjimas vaiko interesais, veikla, mokyklos reikalais, draugais, jų nepripažinimas;
11.2.4. nelaikymas vaiko savu, jo nepripažinimas;
11.2.5. neužtikrinimas vaikui medicininės priežiūros, saugios, švarios aplinkos;
11.2.6. negebėjimas ar menkos pastangos apsaugoti vaiką nuo pavojingų ar žalingų jam situacijų;
11.3. vaiko terorizavimu, kai suaugusieji grasina, šaukia ar keikia vaikus, išskiria vieną vaiką iš kitų jį kritikuodami, bausdami ar išjuokdami, baugina fizine žala, palikimu ar net mirtimi:
11.3.1. perdėtu vaiko erzinimu, šaipymusi, rėkimu, keikimu;
11.3.2. grasinimu, vaiko arba kitų bauginimu, gąsdinimu vaiko akivaizdoje;
11.3.3. nenuspėjamu, nepagrįstu ir ekstremaliai intensyviu emocijų išliejimu ant vaiko;
11.3.4. žodiniais suaugusiojo grasinimais sužaloti vaiką, save ar kitus;
11.3.5. priešiškumu kitiems šeimos nariams;
11.3.6. nenuoseklių ir nepagrįstų reikalavimų vaikui kėlimu;
11.3.7. vaiko pašiepimu ir menkinimu kitų akyse;
11.3.8. grasinimu atskleisti asmeninę ar trikdančią informaciją apie vaiką;
11.4. vaiko izoliavimu, kai suaugusieji riboja vaiko galimybes įsitraukti / dalyvauti įvairiose veiklose kartu su bendraamžiais, atriboja vaiką nuo jo raidai būtinos emocinės, socialinės stimuliacijos:
11.4.1. vaiko palikimu vieno ar be priežiūros ilgą laiką;
11.4.2. draudimu vaikui bendrauti su bendraamžiais ar draugais;
11.4.3. vaiko atskyrimu nuo įvairios jam būtinos emocinės ir socialinės aplinkos;
11.4.4. reikalavimu vaikui nuolat būti namuose / kambaryje;
11.4.5. vaiko atribojimu nuo žaidimų su bendraamžiais ir jį džiuginančių veiklų;
11.4.6. draudimu vaikui dalyvauti renginiuose, bendraamžių ar šeimos susitikimuose, šventėse;
11.4.7. pernelyg griežtomis bausmėmis už vaiko amžiui įprastą elgesį;
11.4.8. vaiko skatinimu atsisakyti draugų ar socialinių kontaktų, kvietimų;
11.4.9. per didele vaiko atstovų pagal įstatymą globa ir atsargumu, dėl kurio ribojamas vaiko patyrimas ir mokymasis;
11.5. vaiko socialiniu tvirkinimu, kai suaugusieji palaiko, pritaria ar skatina vaiko dalyvavimą nusikalstamoje ar vaiko amžiaus neatitinkančioje veikloje, leidžia stebėti žiaurų elgesį su gyvūnais, žiūrėti netinkamo seksualinio turinio vaizdus:
11.5.1. vaiko skatinimu ar apdovanojimu už neetišką ar neteisėtą elgesį (pvz., vagystes, melavimą, tyčiojimąsi);
11.5.2. vaiko skatinimu užsiimti prostitucija;
11.5.3. psichoaktyviųjų medžiagų parūpinimu vaikui arba jų vartojimu kartu su vaiku;
11.5.4. leidimu ar skatinimu įsitraukti į veiklas, kurios yra žalingos sau pačiam ar kitiems (pvz., lošimus);
11.6. vaiko išnaudojimu / eksploatavimu, kai suaugusieji manipuliuoja vaiku ar verčia jį dalyvauti veiklose, neatitinkančiose vaiko raidos etapo ir poreikių, deleguoja jo amžiaus neatitinkančią atsakomybę:
11.6.1. vaiko raidos lygį, galimybes ir pajėgumą viršijančiais suaugusiųjų lūkesčiais;
11.6.2. vaiko vertimu dalyvauti jam nenorimoje veikloje be pagrįstos priežasties;
11.6.3. vaiko amžiaus neatitinkančiu reikalavimu prižiūrėti / rūpintis tam tikrais asmenimis;
11.6.4. vaiko kaltinimu, gėdinimu, smerkimu dėl kitų elgesio (pvz., tam tikro asmens girtavimo);
11.6.5. pernelyg aukštais lūkesčiais namų ruošos ar kasdienių pareigų vykdymo srityje;
11.6.6. unikalių vaiko temperamento ir asmenybės savybių neigimu ir kita.
12. Psichologinis smurtas – sunkiausiai atpažįstama ir nustatoma smurto prieš asmenį forma, nes ji nepalieka žymių ant kūno, jo pasekmės pasireiškia tik vėliau, be to, sunku nustatyti ribą tarp vaiko auklėjimo (nuolatinio būgštavimo dėl vaiko laisvalaikio, jo vertimo užsiimti tam tikra

veikla ar pan.) ir smurto. Psichologiniam smurtui priskirtinas nuolatinis vaiko poreikių netenkinimas, nuolatinis vaiko atstovų pagal įstatymą bendravimo su vaiku pobūdis, kuris žalojančiai veikia vaiko asmenybę ir trikdo visavertę jo asmenybės raidą.

13. Psichologinio smurto atpažinimo kriterijai:
    13.1. vaiko emociniai ir elgesio požymiai:
        13.1.1. perdėtas meilumas, lipšnumas su mažai pažįstamais žmonėmis;
        13.1.2. pasitikėjimo savimi stoka, nerimastingumas, perdėtas atsargumas;
        13.1.3. artimo ryšio su vaiko atstovais pagal įstatymą stoka (pvz., nesidžiaugia, kai vaiko atstovai pagal įstatymą ateina pasiimti iš ugdymo įstaigos);
        13.1.4. agresyvumas kitų vaikų ar gyvūnų atžvilgiu;
        13.1.5. vaiko amžiaus neatitinkančios žinios, kalba, elgesys (per daug suaugęs arba pernelyg vaikiškas);
        13.1.6. sunkumai valdyti stiprias emocijas, jų proveržius;
        13.1.7. atsiribojimas / atsitraukimas nuo tam tikro asmens;
        13.1.8. baimė, neapykanta tam tikro asmens atžvilgiu;
        13.1.9. socialinių įgūdžių stoka, mažai draugų;
        13.1.10. emocinis nebrandumas (lyginant su bendraamžiais);
        13.1.11. mikčiojimas, pasunkėjusi kalba;
        13.1.12. psichosomatiniai skundai (galvos, pilvo skausmai, pykinimas);
        13.1.13. nevalingas šlapinimasis ir tuštinimasis;
        13.1.14. depresija, uždarumas;
        13.1.15. save žalojantis elgesys: alkoholio vartojimas, pjaustymasis, bandymai nusižudyti;
    13.2. psichologinį smurtą prieš vaiką padeda atpažinti suaugusiųjų, psichologiškai smurtaujančių prieš vaiką, elgesio požymiai:
        13.2.1. nepagarbos vaikui demonstravimas;
        13.2.2. negatyvūs pasisakymai apie vaiką;
        13.2.3. emocijų vaiko atžvilgiu nerodymas, vengimas vaiką paliesti, apkabinti;
        13.2.4. nesirūpinimas medicininiais vaiko poreikiais;
        13.2.5. vaiko pravardžiavimas, viešas jo žeminimas;
        13.2.6. nuolatiniai grasinimai vaikui sukelti fizinę žalą arba vaiko vertimas stebėti, kaip smurtaujama prieš jo mylimą asmenį ar gyvūną;
        13.2.7. nerealistinių lūkesčių vaiko atžvilgiu puoselėjimas;
        13.2.8. vaiko išnaudojimas namuose kaip tarno ar tam tikro asmens mažesniems vaikams prižiūrėti;
        13.2.9. vaiko įtraukimas į „suaugusiųjų reikalus“, pvz., skyrybas, tam tikrų asmenų tarpusavio konfliktus.
14. Seksualinis smurtas prieš vaiką gali pasireikšti:
    14.1. seksualiniais santykiais su prasiskverbimu (analiniais, vaginaliniais, oraliniais);
    14.2. daiktų kišimu į lytinus organus;
    14.3. vaiko glostymu, lietimu, bučiavimu, masturbavimu siekiant seksualiai pasitenkinti;
    14.4. vertimu glostyti ar masturbuoti tam tikrą asmenį, bučiuoti, čiulpti, kandžioti jo lytinius organus;
    14.5. lytinių organų demonstravimu vaikui;
    14.6. vertimu ar siūlymu vaikui nusirenginėti, masturbuotis tam tikro asmens akivaizdoje;
    14.7. vaiko įtraukimu į pornografinę veiklą ar prostituciją;
    14.8. seksualinio pobūdžio kalbomis su vaiku, nepadorių gestų, pornografinio turinio medžiagos demonstravimu vaikui siekiant seksualinių tikslų.
15. Seksualinio smurto atpažinimo kriterijai:
    15.1. fiziniai požymiai:
        15.1.1. nėštumas;
        15.1.2. lytiniu keliu plintančios infekcijos;
        15.1.3. poodinės kraujosruvos, nubrozdinimai išorinių lytinių organų, krūtų, sėdmenų, vidinių šlaunų paviršių srityje, kurių negalima paaiškinti atsitiktine trauma;

15.1.4. nepaaiškinamas kraujavimas iš išorinių lytinių organų, makšties;
15.1.5. patinimai, skausmas, niežėjimas analinėje ar išorinių lytinių organų srityje;
15.1.6. skausmingas šlapinimasis;
15.1.7. sunkumai sėdint ar vaikštant;
15.1.8. suplėšyti, dėmėti ar kruvini drabužiai;
15.1.9. sutrikęs miegas, valgymo sutrikimai;
15.2. emocijų ir elgesio požymiai:
15.2.1. nuolatinis savo genitalijų lietimas, trynimas (net iki skausmo);
15.2.2. viešas masturbavimasis, nesiliaujantis net ir vaiką sudrausminus;
15.2.3. vaiko amžiaus neatitinkančios seksualinės žinios, atviras įvairių seksualinių dalykų klausinėjimas (net ir nepažįstamų žmonių);
15.2.4. seksualinio turinio žaidimai; žaidžiant demonstruojama agresija, priešiškumas savo arba priešingai lyčiai;
15.2.5. lytinio akto su kitais vaikais, gyvūnais ar žaislais imitavimas;
15.2.6. daiktų kišimas sau ar kitiems į vaginą, užpakalį;
15.2.7. nusirenginėjimas nuogai arba įkyrūs prašymai, kitų nurenginėjimas;
15.2.8. savo kūno gėdijimasis / nekentimas / bjaurėjimasis juo;
15.2.9. suaugusiojo lietimas, „gundymas“, įmantrus, provokuojantis elgesys;
15.2.10. vengimas nusirengti prie kitų žmonių (pvz., per kūno kultūros pamokas);
15.2.11. susivaržymas, susikaustymas, įtampa judant, žaidžiant, sportuojant;
15.2.12. įtampa, sustingimas, baimė būti suaugusių žmonių liečiamu, keliamu, apkabinamu, sodinamu ant kelių;
15.2.13. tam tikrų konkrečių vietų baimė, vengimas (pvz., vonios ar tualeto kambario, tamsių vietų);
15.2.14. seksualinio turinio detalių, simbolių piešimas;
15.3. vaikams, patiriantiems seksualinį smurtą, gali pasireikšti ir kiti, nespecifiški požymiai, kurie galimi ir esant kitokio pobūdžio problemoms:
15.3.1. pernelyg nuolankus, paklusnus elgesys;
15.3.2. socialinių kontaktų vengimas, izoliacija;
15.3.3. nesidomėjimas iki tol mėgta veikla;
15.3.4. artumo, intymumo, fizinio kontakto baimė;
15.3.5. dėmesio koncentravimo sunkumai;
15.3.6. nepasitikėjimas suaugusiaisiais;
15.3.7. konkrečių asmenų baimė ar baimė likti vienam su tam tikru asmeniu;
15.3.8. depresija, bandymai nusižudyti;
15.3.9. agresyvus elgesys;
15.3.10. apetito sutrikimai;
15.3.11. miego sutrikimai, naktiniai košmarai, baimė eiti miegoti;
15.3.12. regresyvus elgesys;
15.3.13. piktnaudžiavimas psichoaktyviomis medžiagomis.
16. Seksualinis elgesys yra normali vaiko raidos dalis. Tam, kad būtų galima įtarti / atpažinti seksualinį smurtą prieš vaiką, yra svarbu žinoti vaikų seksualumo raidą ir skirtingiems vaiko raidos etapams būdingą seksualinį elgesį. 3 priede pateikiami skirtingo amžiaus vaikų normalaus ir susirūpinimą keliančio seksualinio elgesio pavyzdžiai.
17. Nepriežiūra gali pasireikšti:
17.1. fiziniu apleistumu: nesirūpinama vaiko maistu (ar jis nemaitinamas), apranga, higiena (pvz., verčiamas vaikščioti purvinais, prasmirdusiais drabužiais), fizine sveikata (pvz., ne pagal vaiko fizines jėgas skiriami namų ruošos darbai, susirgus nekviečiamas gydytojas, neperkami vaistai), saugia aplinka (pvz., vaikas išvejamas iš namų, paliekamas mokykloje po darbo valandų, gyvena šaltuose namuose, paliekamas ilgą laiką be suaugusiųjų priežiūros);
17.2. emociniu apleistumu: netenkinami vaiko psichologiniai poreikiai (pvz., nebendraujama su vaiku, nesidomima jo interesais);

17.3. socialiniu apleistumu: nesirūpinama vaiko išsilavinimu, socializacija.

18. Nepriežiūros atpažinimo kriterijai:
    18.1. vaikas menkiau nei bendraamžiai fiziškai išsivystęs (pvz., mažo svorio, ūgio), kai tam nėra medicininių priežasčių;
    18.2. netvarkinga vaiko išvaizda – murzinas, purvini drabužiai, suplyšusi avalynė;
    18.3. vaiko apranga, neatitinkanti sezono, oro sąlygų;
    18.4. vaiko dantys išgedę ir netaisomi, negydomos burnos ertmės ligos;
    18.5. vaikas mieguistas, sunkiai susikaupia, apatiškas;
    18.6. vaikas nuolat alkanas, vagiliauja maistą;
    18.7. vaikas neturi būtiniausių mokyklinių priemonių;
    18.8. vaikas gali vagiliauti įvairius daiktus iš mokyklos, grupės / klasės vaikų;
    18.9. vaikas nereguliariai lanko mokyklą, vaiko teisėti atstovai pagal įstatymą nesilaiko, pažeidžia mokyklos vidaus tvarkos taisykles (pvz., vaikas pernelyg vėlai / anksti atvedamas, „pamirštama“ jį pasiimti nustatytu laiku; vėluoja į pamokas, praleidžia jas be pateisinamos priežasties);
    18.10. vaiką atveda ar pasiima iš mokyklos jam mažai pažįstami, nuolat vis kiti, neblaivūs, netinkamai besielgiantys suaugusieji;
    18.11. vaikas pastebimas elgetaujantis, valkataujantis po pamokų;
    18.12. vaikas neturi socialinių įgūdžių ar jie nepakankami jo amžiui;
    18.13. žemas savęs vertinimas, vaikas – itin paklusnus;
    18.14. vaikas turi žalingų įpročių.
19. Smurtas artimoje aplinkoje gali pasireikšti ir kitomis formomis ir (ar) požymiais.

III SKYRIUS
DARBUOTOJŲ VEIKSMAI, KILUS ĮTARIMUI DĖL GALIMO SMURTO ARTIMOJE APLINKOJE

20. Pokalbio su vaiku, galimai patyrusiu smurtą artimoje aplinkoje, ypatumai pateikiami 3 priede. Šios rekomendacijos su būtinais pakeitimais taikomos ir bendraujant su suaugusiu asmeniu.
21. Darbuotojo atliekami veiksmai, kai bendraujama su smurtą artimoje aplinkoje patyrusiu asmeniu: 1) išklauso ir užfiksuoja asmens sakomus faktus ir kitas reikšmingas aplinkybes; 2) pasitikslina, ar teisingai suprato išdėstytas aplinkybes; 3) padėkoja asmeniui už pasitikėjimą ir pasidalytą informaciją; 4) akcentuoja, kad smurtinis elgesys yra nepriimtinas, nepateisinamas jokiomis aplinkybėmis; 5) pasiteirauja, ar kreipėsi į policiją, ar ieškojo pagalbos, ar kreipėsi į emocinės paramos linijas; 6) suteikia informaciją apie specializuotos kompleksinės pagalbos centrą (Moterų informacijos centras, tel. Nr. +370 6 5095 216, el. p. skpc@lygus.lt), emocinės paramos linijas (https://socmin.lrv.lt/lt/veiklos-sritys/socialine-integracija/emocine-ir-psichologine-pagalba).
22. Darbuotojo atliekami veiksmai, kai bendraujama su smurto artimoje aplinkoje pavojų patiriančiu asmeniu: 1) išklauso ir užfiksuoja asmens sakomus faktus ir kitas reikšmingas aplinkybes; 2) pasitikslina, ar teisingai suprato išdėstytas aplinkybes; 3) padėkoja asmeniui už pasitikėjimą ir pasidalytą informaciją; 4) akcentuoja, kad smurtinis elgesys yra nepriimtinas, nepateisinamas jokiomis aplinkybėmis; 5) pasiteirauja, ar kreipėsi į policiją, ar ieškojo pagalbos, ar kreipėsi į emocinės paramos linijas; 6) suteikia informaciją apie specializuotos kompleksinės pagalbos centrą (Moterų informacijos centras, tel. Nr. +370 6 5095 216, el. p. skpc@lygus.lt), emocinės paramos linijas (https://socmin.lrv.lt/lt/veiklos-sritys/socialine-integracija/emocine-ir-psichologine-pagalba).
23. Darbuotojas, kuris pagrįstai įtaria smurtą artimoje aplinkoje, turi kaip įmanoma greičiau, tačiau ne vėliau kaip per 24 val. nuo informacijos sužinojimo, informuoti įstaigos vadovą apie įtariamą atvejį ir pateikti visą turimą ir žinomą informaciją.
24. Direktorius, gavęs informaciją apie įtariamą smurto artimoje aplinkoje atvejį, nedelsdamas įvertina visas žinomas aplinkybes ir priima sprendimą dėl specializuotos kompleksinės pagalbos

centro informavimo apie smurto artimoje aplinkoje pavojų patiriantį asmenį, o apie smurtą patyrusį asmenį – specializuotos kompleksinės pagalbos centrą ir policiją.

25. Direktoriui, priėmus sprendimą informuoti specializuotos kompleksinės pagalbos centrą ar policiją, apie tai informuojamas smurto artimoje aplinkoje pavojų patiriantis asmuo ar smurtą artimoje aplinkoje patyręs asmuo.
26. Informacija apie įstaigos vykdomą asmens duomenų tvarkymą, nurodyta Reglamento 13 straipsnyje, duomenų subjektams (ar jų atstovams) pateikiama pagal patvirtintą formą pasirašytinai arba elektroniniu paštu, ar per įstaigos naudojamą elektroninį dienyną bei skelbiama įstaigos interneto svetainės skiltyje „Asmens duomenų apsauga“.
27. Specializuotos kompleksinės pagalbos centrui ir policijai pateikiami šie smurto artimoje aplinkoje pavojų patiriančio asmens ar smurtą artimoje aplinkoje patyrusio asmens duomenys: vardas, pavardė, telefono ryšio numeris, elektroninio pašto adresas. Jeigu smurto artimoje aplinkoje pavojų patiriantis asmuo ar smurtą patyręs asmuo yra nepilnametis, specializuotos kompleksinės pagalbos centrui ir policijai perduodami ir šio nepilnamečio atstovo pagal įstatymą asmens duomenys (atstovo pagal įstatymą vardas, pavardė, telefono ryšio numeris, elektroninio pašto adresas, nepilnamečio vardas, pavardė).
28. Pranešimas specializuotos kompleksinės pagalbos centrui rengiamas pagal Tvarkos aprašo priedo Nr. 1 formą (jeigu asmuo yra pilnametis) arba Tvarkos aprašo priedo Nr. 2 formą (jeigu asmuo yra nepilnametis).
29. Paruoštas pranešimas gavėjams siunčiamas apsaugant jį slaptažodžiu, kurį sudaro ne mažiau kaip 8 ženklų (didžiųjų ir mažųjų raidžių, skaičių ir specialiųjų simbolių). Slaptažodis adresatui perduodamas atskirai, jeigu įmanoma kitomis ryšio priemonėmis (pavyzdžiui, pranešimas siunčiamas el. paštu, slaptažodis perduodamas telefonu). Jeigu neįmanoma slaptažodžio perduoti kitomis ryšio priemonėmis, gali būti perduodamas ta pačia priemone, tačiau skirtingais pranešimais (pavyzdžiui, pranešimas išsiunčiamas el. paštu, po kurio laiko sukuriamas atskiras el. pašto pranešimas su slaptažodžiu). Šiuo atveju turėtų dalyvauti du įstaigos darbuotojai (iš kurių vienas įstaigos vadovas), kurie įsitikintų, jog siunčiama tinkamam gavėjui. Šios nuostatos su būtinais pakeitimais taikomos ir korespondencijai tarp duomenų valdytojo darbuotojų.
30. Informacija apie asmenis, patyrusius smurtą artimoje aplinkoje arba asmenis, kurie patiria smurto artimoje aplinkoje pavojų, įskaitant jų asmens duomenis, gali būti žinoma tik tiems darbuotojams, kuriems būtina tokią informaciją žinoti, t. y. darbuotojui, kuris gavo informaciją apie įtariamą smurtą artimoje aplinkoje, įstaigos vadovui bei raštinės darbuotojui tiek, kiek būtina dokumentams parengti, išsiųsti ir saugoti teisės aktuose nustatyta tvarka.

IV SKYRIUS
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

31. Šis Tvarkos aprašas atnaujinamas (peržiūrimas, keičiamas, papildomas, rengiamas naujas) ne rečiau kaip kartą per metus arba pasikeitus teisės aktams, kurie reglamentuoja smurto artimoje aplinkoje prevenciją. Už šio Tvarkos aprašo atnaujinimą atsakingas duomenų apsaugos pareigūnas.
32. Įstaigos darbuotojai su Tvarkos aprašo nuostatomis bei jų pakeitimais supažindinami pasirašytinai.
33. Darbuotojas, kuris pagrįstai įtarė smurtą artimoje aplinkoje, privalo duomenų apsaugos pareigūną informuoti el. paštu dap@duomenu-sauga.lt apie šio Tvarkos aprašo taikymo praktiką bei pateikti pasiūlymus dėl tvarkos tobulinimo.

Priedas Nr. 1

Specializuotos kompleksinės pagalbos centrui
El. p. skpc@lygus.lt

Laiško tema: Pagalba + Trakų r.

PRANEŠIMAS APIE SMURTĄ ARTIMOJE APLINKOJE PAVOJŲ PATIRIANTĮ AR SMURTĄ ARTIMOJE APLINKOJE PATYRUSĮ ASMENĮ

Lentvario lopšelis-darželis „Svajonėlė“, vadovaujantis Lietuvos Respublikos apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatymo 13 straipsnio 3 ir 4 dalimis, informuoja apie smurtą artimoje aplinkoje patyrusį ar smurto artimoje aplinkoje pavojų patiriantį asmenį.

Smurto artimoje aplinkoje pavojų patiriančio ar smurtą artimoje aplinkoje patyrusio asmens (toliau – PPA) vardas, pavardė	
PPA kontaktiniai duomenys, kuriais galima susisiekti: telefono ryšio numeris ir (ar) el. pašto adresas	
Trumpas įvykio ar situacijos apibūdinimas	

Informaciją pateikusio subjekto kontaktai:
Vardas Pavardė
El. pašto adresas

Priedas Nr. 2

Specializuotos kompleksinės pagalbos centrui
El. p. skpc@lygus.lt

Laiško tema: Pagalba + Trakų r.

PRANEŠIMAS APIE SMURTĄ ARTIMOJE APLINKOJE PAVOJŲ PATIRIANTĮ AR SMURTĄ ARTIMOJE APLINKOJE PATYRUSĮ ASMENĮ

Lentvario lopšelis-darželis „Svajonėlė“, vadovaujantis Lietuvos Respublikos apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatymo 13 straipsnio 4 dalimi, informuoja apie nepilnametį vaiką, patiriantį smurto artimoje aplinkoje pavojų ir (ar) patyrusį smurtą artimoje aplinkoje.

Smurto artimoje aplinkoje pavojų patiriančio ar smurtą artimoje aplinkoje patyrusio vaiko vardas, pavardė	
Vaiko atstovo pagal įstatymą vardas ir pavardė	
Vaiko atstovo pagal įstatymą kontaktiniai duomenys: telefono ryšio numeris ir (ar) el. pašto adresas	
Trumpas įvykio ar situacijos apibūdinimas	

Informaciją pateikusio subjekto kontaktai:
Vardas Pavardė
El. pašto adresas

Priedas Nr. 3

SKIRTINGO AMŽIAUS VAIKŲ SEKSUALINIS ELGESYS: NORMALUS IR SUSIRŪPINIMĄ KELIANTIS SEKSUALINIS ELGESYS

I. SU SEKSUALUMU SUSIJĘS 2–5 METŲ AMŽIAUS VAIKŲ ELGESYS

Atitinkantis amžių vaiko elgesys	**Susirūpinimą keliantis vaiko elgesys**	**Vaiko elgesys, dėl kurio būtina kreiptis pagalbos į specialistus**
Liečia / Trina savo genitalijas, kai yra keičiamos sauskelnės, prieš miegą, kai yra įsitempęs, susijaudinęs ar išsigandęs.	Nesiliauja liesti / trinti savo genitalijų matant kitiems, net kai yra sudrausminamas.	Liečia / Trina savo genitalijas (net iki susižalojimo), atsiribodamas nuo jo amžiui įprastos veiklos.
Tyrinėja / Domisi skirtumais tarp vyro ir moters, mergaitės ir berniuko.	Nesiliauja klausinėjęs apie genitalijų skirtumus net ir tuomet, kai į klausimus jau atsakyta.	Piktai, liūdnai ar agresyviai žaidžia skirtingų lyčių vaidmenis. Demonstruoja neapykantą savo arba priešingai lyčiai.
Liečia šeimos suaugusiųjų narių ar vaikų intymias kūno vietas.	Liečia ne šeimos narių intymias kūno vietas. Prašo, jog jį liestų.	Stengiasi slapčia paliesti suaugusįjį. Leidžia liesti jį kitiems, reikalauja, jog kiti jį liestų.
Nepraleidžia progos žvilgtelėti į nuogus žmones.	Įsistebeilija į nuogus žmones net ir po to, kai prieš tai ne kartą buvo juos matęs.	Prašo žmones nusirengti. Bando jėga juos nurengti.
Klausinėja apie genitalijas, krūtinę, lytinius santykius, vaikų gimimą.	Nesiliauja klausinėjęs net ir tuomet, kai tėvai pateikė vaiko amžiui tinkamus atsakymus.	Klausinėja nepažįstamųjų net ir po to, kai tėvai atsakė į klausimus. Vaiko seksualinės žinios yra per plačios jo amžiui.
Erekcija.	Užsitęsusi erekcija.	Skausminga erekcija.
Patinka būti nuogam. Gali rodyti kitiems savo genitalijas.	Nori būti nuogas viešoje vietoje net po to, kai tėvai sudrausmino ir neleido to daryti.	Atsisako apsirengti. Slapta demonstruoja savo genitalijas net ir po daugelio įspėjimų.
Domisi, kaip žmonės atlieka tualeto reikalus.	Susidomėjimas tualeto reikalais nemažėja savaitėmis.	Atsisako palikti žmones vienus tualete, užstoja jiems kelią į tualetą.
Domisi vaikų gimdymu.	Berniukų domėjimasis nesiliauja kelias dienas / savaites.	Demonstruoja baimę ar pyktį kūdikių, gimdymo ar lytinių santykių atžvilgiu.
Vartoja nešvankius žodžius, susijusius su tualetu ar seksualiniais dalykais.	Nesiliauja vartoti tokių žodžių namuose, net ir sudrausmintas tėvų.	Nenustoja vartoti tokių žodžių ne tik namuose, bet ir viešoje vietoje net ir po daugybės sudrausminimų.
Domisi savo fekalijomis.	Ištepa savo fekalijomis sienas ar grindis daugiau nei vieną kartą.	Žaidžia su fekalijomis, jas teplioja net ir po daugybės sudrausminimų.
Žaidžia daktarais, nagrinėja kitų kūnus.	Nesiliauja žaisti net ir jį sudrausminus.	Verčia kitą vaiką žaisti daktarais, nusirengti.
Vedinas smalsumo ir noro tyrinėti, bando įkišti ką nors į genitalijas ar išeinamąją angą.	Nesiliauja to daryti net ir sudrausmintas.	Per prievartą bando įkišti ką nors į savo arba kito vaiko genitalijas ar išeinamąją angą.
Žaidžia namais, vaidina mamą ar tėtį.	Užgula kitus vaikus, būdamas apsirengęs.	Imituoja arba bando atlikti lytinę sueitį, oralinį seksą, būdamas nuogas.

II. SU SEKSUALUMU SUSIJĘS 6–10 METŲ AMŽIAUS VAIKŲ ELGESYS

Atitinkantis amžių vaiko elgesys	**Susirūpinimą keliantis vaiko elgesys**	**Vaiko elgesys, dėl kurio būtina kreiptis pagalbos į specialistus**
Klausinėja apie genitalijas, krūtinę, lytinius santykius, vaikų gimdymą.	Demonstruoja baimę ir nerimą, kalbėdamas seksualinio turinio temomis.	Nepaliaujamai klausinėja apie seksą. Žinios apie seksą yra pernelyg išsamios jo amžiui.
Domisi, žvilgčioja, kaip žmonės atlieka tualeto reikalus.	Dažnai yra pagaunamas stebintis ar žvilgčiojantis į žmones,	Atsisako palikti žmones vienus tualete.

	atliekančius tualeto reikalus.	
Vartoja nešvankius žodžius, susijusius su tualeto reikalais, genitalijomis ar seksualiniais santykiais.	Nesiliauja vartoti tokių žodžių prie suaugusiųjų, net ir tuomet, kai tėvai jį sudrausmina ir nubaudžia.	Nesiliauja vartoti tokių žodžių net ir po to, kai buvo pašalintas iš klasės / mokyklos ar atribotas nuo kitos veiklos.
Žaidžia daktarus, nagrinėja kitų kūnus.	Dažnai žaidžia daktarus, net ir po to, kai tai daryti jam buvo uždrausta.	Verčia kitą vaiką žaisti daktarus, nusirengti.
Domisi vaikų turėjimo / gimimo procesu.	Berniukas nesiliauja demonstruoti tikėjimą, jog po kelių mėnesių jis turės vaiką.	Demonstruoja baimę ar pyktį vaikų gimdymo, lytinių santykių atžvilgiu.
Rodo kitiems savo genitalijas.	Nori būti nuogas viešoje vietoje net ir sudrausmintas tėvų.	Atsisako apsirengti. Demonstruoja savo genitalijas viešoje vietoje net ir po daugelio įspėjimų.
Domisi šlapinimusi ir tuštinimusi.	Žaidžia su fekalijomis. Tyčia šlapinasi ne į unitazą, o šalia jo.	Be perstojo žaidžia su fekalijomis, jas teplioja. Tyčia šlapinasi ant baldų.
Liečia / Trina savo genitalijas, prieš miegą, kai yra įsitempęs, susijaudinęs ar išsigandęs.	Nenustoja liesti / trinti savo genitalijų viešai po to, kai yra sudrausminamas. Masturbuojasi trindamasis į baldus ar kitus objektus.	Liečia / Trina savo lytinius organus, atsiribodamas nuo jo amžiui įprastos veiklos. Masturbuoja kitus žmones.
Žaidžia namais, imituoja mamą ar tėtį.	Užgula kitus vaikus būdamas apsirengęs. Imituoja seksualinį elgesį su lėlėmis / pliušiniais žaislais.	Užgula kitus vaikus būdamas nuogas. Verčia kitą vaiką atlikti lytinę sueitį.
Galvoja, jog priešingos lyties vaikai yra „bjaurūs“, todėl jų negalima paliesti. Vaikosi kitus.	Vartoja nešvankius žodžius kito vaiko, kuris kažkuo skundžiasi, atžvilgiu.	Vartoja keiksmažodžius, kalbėdamas apie kito vaiko šeimą. Skriaudžia priešingos lyties vaikus.
Kalbasi apie seksą su kitais vaikais. Kalba apie priešingos lyties draugo ar draugės turėjimą.	Patiria nemalonumų dėl dažnų kalbų apie seksą. Romantizuoja visus santykius.	Nuolat kalba apie seksą ir lytinę sueitį. Dažnai patiria nemalonumų dėl dažnų kalbų apie seksą.
Nori privatumo vonios kambaryje ar persirengiant.	Labai nuliūsta, jei yra stebimas, kol persirenginėja.	Agresyviai ir verksmingai reikalauja privatumo.
Mėgsta klausytis ir laidyti nešvankius juokelius.	Nuolat įkliūva laidant nešvankius juokelius. Imituoja su seksu susijusius garsus, pavyzdžiui, dūsauja, aimanuoja.	Nenustoja laidyti nešvankių juokelių net ir po to, kai buvo pašalintas iš klasės / mokyklos ar atribotas nuo kitos veiklos.
Žiūri nuogų žmonių nuotraukas / paveikslėlius.	Žavisi nuogų žmonių nuotraukomis / paveikslėliais.	Nori masturbuotis stebėdamas tokias nuotraukas / paveikslėlius arba jas / juos demonstruoja kitiems.
Žaidžia žaidimus, susijusius su seksu ir seksualumu, su tokio paties amžiaus vaikais.	Nori žaisti tokius žaidimus su daug jaunesniais arba vyresniais vaikais.	Verčia kitus vaikus žaisti tokius žaidimus.
Piešia genitalijas ant žmogaus figūros meno sumetimais.	Piešia genitalijas ant vienų figūrų, o ant kitų – ne. Piešiamų genitalijų dydis neatitinka kūno proporcijų.	Vaizduojamos genitalijos išsiskiria kaip ryškiausia figūros ypatybė. Vaizduoja lytinę sueitį, grupinį seksą, sadistines ar mazochistines scenas.
Nagrinėja skirtumus tarp vyro ir moters, mergaitės ir berniuko.	Yra sumišęs / sutrikęs dėl vyro ir moters skirtumų net ir po to, kai visi klausimai buvo atsakyti.	Piktai, liūdnai ar agresyviai žaidžia skirtingų lyčių vaidmenis. Demonstruoja neapykantą savo arba priešingai lyčiai.
Nepraleidžia progos pažiūrėti į nuogus žmones.	Spokso / Tyko progų paspoksoti į nuogus žmones, nors yra matęs nuogų žmonių.	Prašo žmones nusirengti. Bando jėga juos nurengti.
Apsimeta priešingos lyties asmeniu.	Nori būti kitos lyties asmeniu.	Nekenčia savo lyties, genitalijų.
Nori palyginti savo genitalijas su bendraamžių.	Nori palyginti savo genitalijas su daug jaunesnių arba vyresnių vaikų.	Reikalauja pamatyti vaikų ar suaugusiųjų genitalijas, krūtinę, sėdmenis.
Domisi bendraamžių genitalijų, krūtinės ar sėdmenų lietimu arba nori, kad bendraamžiai tai darytų jam.	Nepaliaujamai nori liesti kitų vaikų genitalijas, krūtinę, sėdmenis. Bando imituoti oralinį, analinį ar vaginalinį seksą.	Verčia kitus vaikus leisti jam liesti jų genitalijas, krūtinę, sėdmenis. Verčia kitus vaikus imituoti oralinį, analinį ar vaginalinį seksą.
Bučiuoja artimus suaugusiuosius	Bučiuojasi su liežuviu. Su kitais	Pernelyg familiariai elgiasi su

ir vaikus, leidžiasi jų pabučiuojamas.	bendrauja seksualizuota maniera. Baugščiai reaguoja į suaugusiųjų apkabinimą ar bučinį. Nuliūsta, jei viešai demonstruojama meilė / dėmesys. Bučiuoja nepažįstamus suaugusiuosius ir vaikus.	nepažįstamais žmonėmis. Kalba seksualizuota maniera su nepažįstamais žmonėmis. Fizinis kontaktas su suaugusiais sukelia stiprų susijaudinimą.
Žvilgčioja į kitų genitalijas, sėdmenis, krūtis.	Liečia / Spokso į kitų genitalijas, sėdmenis, krūtis. Prašo kitų liesti jo genitalijas, sėdmenis, krūtis.	Stengiasi slapčia paliesti kitų genitalijas, krūtis, sėdmenis. Bando manipuliuoti kitu, kad jis paliestų vaiką.
Erekcija.	Užsitęsusi erekcija.	Skausminga erekcija.
Vedinas smalsumo ir noro tyrinėti, bando įkišti ką nors į genitalijas ar išeinamąją angą.	Dažnai kiša ką nors į savo vaginą ar išeinamąją angą. Bando įkišti ką nors į kitų vaikų genitalijas / išeinamąją angą.	Panaudodamas prievartą ir jėgą, bando įkišti ką nors į kitų vaikų genitalijas / išeinamąją angą. Pažeidžia savo ar kitų genitalijas / išeinamąją angą.
Domisi gyvūnų dauginimusi.	Liečia gyvūnų genitalijas.	Seksualinis elgesys su gyvūnais.

Priedas Nr. 4

DARBUOTOJO POKALBIO SU VAIKU, GALIMAI PATYRUSIU SMURTĄ ARTIMOJE APLINKOJE, YPATUMAI

Darbuotojas, įtaręs ar pastebėjęs galimo smurto prieš vaiką požymius vaiko kūne, elgesyje, emocijose ar vaiko atstovų pagal įstatymą bendravime su vaiku, turėtų susirūpinti ir pasidomėti, kas jam nutiko. Kalbėdamas su vaiku darbuotojas turėtų atkreipti dėmesį į kai kurias pokalbio ypatybes:

- ✓ sudaryti kiek įmanoma saugesnes ir patogesnes pokalbiui sąlygas (pvz., vienam klasėje), kad vaiko nerimas sumažėtų;
- ✓ atsisėsti šalia vaiko arba jam patogiu atstumu viename akių lygyje (nerekomenduojama sėdėti už stalo vienas priešais kitą);
- ✓ klausti vaiko, kas jam nutiko, užduodant atvirus klausimus (pvz., „Šiandien pastebėjau mėlynes ant tavo rankos riešo. Kas tau atsitiko?“ Neklausti: „Ar čia tam tikras asmuo tau mėlynes padarė?“);
- ✓ ramiai išklausyti vaiką, nepertraukinėti, leisti pasakyti, kiek vaikas nori / gali; neprarasti savitvardos: matydamas, kad suaugusysis, kuriam vaikas atsiskleidė, išsigando, supyko ar pasibaisėjo, gali išgąsdinti vaiką, jis gali daugiau nebepasakoti arba atsiimti savo žodžius;
- ✓ tikėti vaiku: jei vaikas prabilo apie smurtą, jis parodė pasitikėjimą suaugusiuoju. Jei vaikas išgirs abejonę, ar jis sako tiesą, daugiau gali nieko nebesakyti, ir smurtas gali tęstis toliau;
- ✓ nuraminti vaiką, palaikyti jį: vaikui atskleisti smurtą veikiausiai reikėjo sukaupti daug drąsos. Svarbu jam perteikti žinią, kad jis gerai pasielgė kreipdamasis pagalbos (pvz., „gerai, kad tu man pasakei apie tai“, „man gaila, kad tau taip atsitiko“);
- ✓ nekaltinti, nesmerkti, nekritikuoti vaiko: svarbu yra vaikui perduoti vienareikšmišką žinią, kad jis nėra kaltas dėl patirto smurto, už tai yra atsakingas suaugęs žmogus, kuris elgėsi neleistinai;
- ✓ skatinti vaiką pasidalyti savo išgyvenimais, jausmais: tikėtina, kad vaikas patiria daug įvairių jausmų ir išgyvenimų: baimę būti kaltinamu, baimę dėl smurtautojo keršto, gėdą, kaltę ir kita, kurie jį slegia;
- ✓ klausiant, kalbant vartoti suprantamus vaikui žodžius, sąvokas, atitinkančias vaiko amžių, pažintinius gebėjimus ir supratimą, specialiuosius ugdymosi poreikius;
- ✓ suprasti, kad vaikas gali būti emociškai prisirišęs prie smurtavusio prieš jį asmens (pvz., jei vaiką seksualiai tvirkino tam tikras asmuo, vaikas gali išgyventi labai prieštaringus jausmus – meilę smurtautojui ir neapykantą jam už padarytą skriaudą), vengti jį kaltinančių, vertinančių ar nukreipiančių klausimų, teiginių;
- ✓ patvirtinti vaikui, kad jis gerai padarė pasisakęs apie patiriamą smurtą;
- ✓ pokalbio metu patikinti vaiką, kad smurtas prieš jį – ne jo kaltė, o smurtavusiojo atsakomybė;
- ✓ klausytis vaiko ir sąžiningai atsakyti į jam kylančius klausimus: vaiką gali kankinti nežinia dėl ateities, smurto atskleidimo pasekmių. Svarbu patikinti vaiką, kad bus stengiamasi užtikrinti jo saugumą, tačiau nežadėti to, ko nėra galimybės išpildyti (pvz., nereiktų vaikui sakyti „Tavo mama nenusimins“);
- ✓ paaiškinti vaikui (atsižvelgiant į vaiko amžių ir supratimą), kas vyks po to, kai jis pasisakė, kokių veiksmų imsis darbuotojas vaikui apsaugoti;
- ✓ būti pasiekiamam vaikui, nepalikti jo vieno su savo problema, mintimis ir jausmais.

Rekomenduojama vaiko papasakotas smurtinės situacijos detales užrašyti kaip įmanoma tiksliau, cituojant vaiko kalbą: kada prasidėjo smurtas, kas tai darė, kas apie tai žino / žinojo, kam vaikas yra dar pasakojęs ar (ir) kodėl nepasakojo, kokie, vaiko supratimu, buvo smurtautojo motyvai, kaip vaikas jautėsi po smurtinio įvykio. Darbuotojas turėtų įvertinti, kiek vaiko pasakojimas galimai realistiškas, ar vaiko nurodomos aplinkybės, faktai atitinka sužalojimų turinį, sunkumą (pvz., ant vaiko rankos matoma suaugusio asmens plaštakos dydžio mėlynė, o vaikas sako, kad jam per ranką sudavė penkiametis brolis). Svarstyti apie vaiko patiriamą smurtą galima,

kai vaiko sužalojimai yra neįprasti, jo pasakojimas atrodo neįtikinamas. Svarbu prisiminti, kad smurtą patyrę vaikai dažnai neprisipažįsta, kas ir kaip prieš juos smurtavo, dėl įvairių priežasčių: galvoja (ar yra įtikinti), kad yra patys kalti dėl tokio elgesio su jais; nori būti ištikimi savo smurtautojui; bijo smurto atskleidimo pasekmių ar pan.

Kalbantis su vaiku neleistina:

- ✓ žadėti tai, ko nebus galimybės ištesėti, pvz., „tau daugiau nieko blogo neatsitiks“;
- ✓ versti vaiką detaliai pasakoti apie patirtą smurtą. Svarbu leisti jam kalbėti tiek, kiek jam norisi;
- ✓ vertinti ir klausinėti vaiką apie jo jausmus smurtautojui;
- ✓ klausti vaiko, kodėl jis anksčiau nepasakė / nesipriešino smurtui; tai vaikui gali sustiprinti kaltės jausmą; jei yra žinoma, kas yra smurtautojas, leisti jam susitikti su vaiku; šiuos klausimus turi spręsti policija ir (ar) Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos teritoriniai skyriai;
- ✓ leisti vaikui atsiskleisti prie kitų vaikų. Reikia saugoti ir gerbti jo privatumą, neatskleisti ir neaptarinėti informacijos su įvykiu nenusijusiems asmenims.

SVARBU: darbuotojo įtarimai dėl vaiko galimai patiriamo smurto nėra įrodymai. Įrodymų rinkimas – teisėsaugos specialistų kompetencija.

Skubia vaiko apsauga būtina pasirūpinti, kai:

- ✓ kyla akivaizdus pavojus vaiko fizinei, psichinei sveikatai;
- ✓ nėra maisto, vaikas badauja;
- ✓ nesaugu dėl higienos stokos (pvz., tikimybė infekcijoms, nes nėra geriamo vandens ir pan.);
- ✓ dėl psichikos sveikatos sutrikimų paūmėjimų vaiko atstovai pagal įstatymą nėra pajėgūs pasirūpinti vaiko fiziniais, psichologiniais, socialiniais poreikiais;
- ✓ yra tikimybė, kad vaiko atstovai pagal įstatymą, vartojantys psichoaktyvias medžiagas (alkoholį, narkotikus) ir apsvaigę nuo jų, artimiausiu metu nesiliaus to daryti.
